

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2017 - 5562

Doknr.
512851

Dato
06-11-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 16. oktober 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 24 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 24:

"Underretninger om børn kan ske anonymt, hvilket kan indebære en risiko for falske underretninger og dermed chikane af familier med børn. Ministeren bedes redegøre for fordele og ulemper vedr. anonyme underretninger, og årsagen til at ikke engang myndighederne behøver at kende navnet på den person, der laver en underretning."

Svar:

Underrettningsreglerne balancerer to centrale hensyn. På den ene side skal retssikkerheden for de familier, der underrettes om, beskyttes. På den anden side skal reglerne sikre, at der reageres relevant og rettidigt på alle henvendelser om bekymringer om børn, der kan have behov for særlig støtte.

De oplysninger, som en kommune modtager med en underretning, er udgangspunktet for kommunens videre arbejde og dialog med familien og barnet eller den unge. Det kan i den forbindelse være en fordel for kommunen at kende identiteten på den, der underretter, af hensyn til sagens oplysning og dialogen med familien.

Barnets forældre og barnet på 12 år eller derover har som udgangspunkt ret til at få at vide, hvem der har underrettet kommunen og til at få en kopi af underretningen. Myndighederne har også pligt til, inden der træffes afgørelse, at høre sagens parter om de oplysninger vedrørende sagen, som kommunen vil lægge til grund for afgørelsen. Hermed sikres, at parterne har mulighed for at korrigere eventuelle fejl eller forsvare sig imod grundløse beskyldninger etc.

Det er imidlertid også muligt at underrette kommunen anonymt. Hvis underretteren alligevel giver kommunen sit navn og andre kontaktoplysninger, men ønsker at være anonym, er der efter forvaltningsloven mulighed for at undtage navnet på underretteren fra aktindsigt, når dette kan begrundes med et særligt hensyn til underretteren, og hvis dette hensyn klart overstiger familiens behov for at få oplyst identiteten på underretteren.

Det vil derfor være en konkret vurdering i den enkelte sag, om det er muligt at undtage navnet på underretteren. Kommunen kan som følge heraf ikke allerede ved underretningen love den, der underretter, at pågældende kan være anonym i forhold til familien. Hvis man vil være helt sikker på at være anonym, når man foretager en underret-

ning til kommunen, skal man således undlade at opgive sit navn og andre personhenførbare referencer i forbindelse med underretningen.

Det kan være grænseoverskridende at underrette kommunen om en bekymring for et barn eller en ung, særligt hvis der er tale om en familie, som man kender godt og omgås med til hverdag. Det er derfor en fordel at tillade anonymitet i forbindelse med underretninger, fordi det hermed undgås, at personer helt undlader at underrette, fordi de fx er nervøse for de konsekvenser, der kan være, hvis den berørte familie bliver bekendt med underretterens identitet. Derfor er det også hensigtsmæssigt, at man som underretter har mulighed for at være helt anonym – også i forhold til myndighederne.

Det er kommunens ansvar at vurdere, om der på baggrund af en underretning er grund til at antage, at et barn eller en ung har behov for særlig støtte, og om underretningen således giver anledning til at foretage en børnefaglig undersøgelse og iværksætte eventuelle foranstaltninger. Det er altså ikke alle underretninger, der nødvendigvis fører til, at der startes en sag. Hvis en underretning imidlertid giver grund til at antage, at et barn eller en ung har behov for særlig støtte, så er kommunen forpligtet til at reagere af hensyn til barnets bedste.

Med venlig hilsen
Mai Mercado

